

Institūtā pašlaik Daina vada vienu no Valsts pētījumu programmas “Letonika” projektiem, jau vairākus gadus viņa ir Latvijas Vēsturnieku komisijas locekle, lasa lekcijas Rīgas Stradiņa universitātes Eiropas studiju fakultātē, vada bakalauru un maģistru darbus, regulāri piedalās zinātniskajās konferencēs Latvijā un ārvalstīs. Atliek tikai uzdot Dainai tradicionālo jautājumu: kā tev visam pietiek laika?

Taču tas nav viss. Darbam, nenoliedzami, ir nozīmīga loma Dainas dzīvē, bet ar to viņas intereses neaprobežojas. Biju pārsteigta par to, ka Daina lieliski prot apieties ar mūsdienu tehniku. Viņa manu paziņu lokā pirmā iegādājās peidžeri, tad mobilo telefonu, apguva internetu utt. Un vēl: jums ir vajadzīga konsultācija puķkopībā vai dārza kopšanā? Lūdzu, Daina izsmeļoši atbildēs uz visiem jautājumiem, uzdāvinās stādījumus, pacienās ar sava dārza veltēm. Par to viņai sirsnīgs paldies!

Gribētos novēlēt Dainai labu veselību, dzīvesprieku un veiksmi! Ap-sveicu!

Irēne Šneidere

P.S. Daina, zinu, ka tu būsi neapmierināta ar šī apsveikuma tekstu. Tavuprāt, pārāk daudz “skaistu vārdu”. Taču šoreiz pārmetumiem nav vietas.

VĒSTURES PROFESORAM GVIDO STRAUBEM – 50

Šogad uz pusgadsimtu ilgušu mūža gājumu atskatās LU Vēstures un filozofijas fakultātes dekāns vēstures profesors Gvido Straube.

Pasaules izziņāšana viņam aizsākās 1959. gada 9. septembrī Tukumā. Ģimenē izkoptās vēstures grāmatu lasīšanas tradīcijas 1977. gadā lika G. Straubem vērt LVU Vēstures un filozofijas fakultātes smagnējās durvis.

No 1983. līdz 1998. gadam viņš strādājis Latvijas vēstures institūtā un bijis Latvijas Zinātņu akadēmijas korespondētājlocekļa habilitētā vēstures doktora Vasilija Dorošenko aspirants. Pats G. Straube atzīst, ka tie bijuši viņa kā pētnieka zelta gadi un ka institūts tajā laikā ar savu iekšējo gaisotni un kolēģu atsaucību un atbalstu radīja ideālu vidi jauna zinātnieka attīstībai. 1990. gadā G. Straube ieguva vēstures zinātņu kandidāta grādu un pēc pāris gadiem veiksmīgi aizstāvēja doktora disertāciju. Šajā laikā viņš sāka strādāt arī LU Vēstures un filozofijas fakultātē kā docents. Akadēmiskajai karjerai turpinoties, 1999. gadā viņš kļuva par asociēto profesoru, bet 2003. gadā – par profesoru. Kopš 2001. gada G. Straube ieņem fakultātes dekāna amatu. Papildus šiem pienākumiem viņš ir LU Senāta loceklis un Latvijas Valsts heraldikas komisijas loceklis.

G. Straubes zinātnisko interešu loks saistās ar vēstures periodu no renesanses līdz 1. pasaules karam. Īpaši viņš pievērsies baznīcas un hernhūtisma vēsturei, kā arī apgaismības un noziedzības izpētes problēmām Latvijas vēstures kontekstā. Visas šīs tēmas G. Straube ir aplūkojis savās zinātniskajās publikācijās un lekcijās Latvijas Universitātē, kā arī vairākās universitātēs Vācijā.

Studenti viņu pazīst kā atraktīvu, ar labu humora sajūtu apveltītu un saistošu kursu docētāju, kā arī pretimnākošu un atsaucīgu fakultātes vadītāju. Profesors gan atzīnis, ka administratīvo pienākumu slogs pēdējos gados kavējis viņa pētniecisko darbību, kuru G. Straube saista ar sistemātisku darbu arhīvā un no tā augļiem izrietošu un neatņemamu rakstīšanas azartu. Tieši ar pētniecisko darbību un jauno laiku vēstures speciālistu izglītošanu un savstarpējas sadarbības veicināšanu profesors cer saistīt savu turpmāko akadēmisko dzīvi.

Sveicot jubilejā, novēlam viņam šo cerību piepildīšanos!

Anita Čerpinska